

متن پرسش

سلام استاد ابن عربی می‌گه هر کسی به غیر از خدای خودش را دوست ندارد. برداشت من از این سخن این است که هر کسی بر اساس فهم و سنجش موقعیت‌ها و فراز و فرود هایش در زندگی و گفته‌های دیگران تصویری از خداوند در ذهن خود می‌سازد بی آنکه متوجه باشد که خدا را محصور کرده است و برای خداوند دومی در نظر گرفته است و آن را پرستش و ستایش می‌کند و در نتیجه در جهل است که دارد همان خدای یکتا را ستایش می‌کند و این به تعبیر ابن عربی از تکیه به عقل منطقی نشأت می‌گیرد و نکته اش در اینجاست که همه سالک نمی‌شوند و نور عشق بر دل‌شان نمی‌تابد. شاید بسیاری از این گفته‌ی ایشان نوع ستایش خداوند را برداشت و تبیین کنند اما من از منظر توحید فهم کردم خوشحالم نظر شما را هم در این مورد بدانم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: جناب ابن عربی در این رابطه نکته بسیار دقیقی فرموده‌اند با نظر به نسبت امکان وجودی هر موجود در رابطه با وجه خالقیت حضرت حق نسبت به آن موجود. شاید عرایضی که در بحث «شیئی» شده است در این مورد بابی را بگشاید. موفق باشید